

متن پرسش

سلام استاد گرامی: وقت شما به خیر. خیلی ممنون از مطالب ارزشمندی که بیان می‌کنید. ببخشید مطلبی را در مورد شهر انقلاب اسلامی ارسال می‌کنم. خیلی ممنون می‌شوم اگر به تفصیل راهنمایی بفرمایید. به نام خدا در تاریخ انقلاب اسلامی، «شهر» سرآغاز کار ۷ هنری است؛ آن موقع که مردم به خیابان آمده اند و تظاهرات کرده اند، در صف طولانی رای دادن به جمهوری اسلامی ایستادند، شهدا را تشییع کرده اند و بارها آمده اند و راهپیمایی کرده اند. در شهرهای ایران، مردم در «خیابان ها» تجربه های زیست حقیقی داشته اند. این یگانگی محقق شده در خیابان ها، سرآغاز کار هنری است. و شهر انقلاب اسلامی را در نسبت با قبله هنری حقیقی، جهت دهی می کند. اینجا است که جهت مسیرها و راه های ارتباطی و بدنه ی خیابان ها و ویتترین مغاره ها همگی باید در یگانگی باشند؛ زیرا قبله کار هنری را نشان می دهند. و می توانند ظهور هنر معماری انقلاب اسلامی را در مجاورت خود رقم بزنند. و الگوها و سنت های حقیقی را کشف کنند. از آنجایی که راه ها، نوعی امتداد هستند و امتداد فرهنگی شهر را می سازند. و فضاهای پر و خالی شهر بر مبنای حضور و عبور آن ها شکل می گیرند. در مورد شهر اصفهان؛ مکان گلستان شهدا و مصلی می تواند در شبکه هندسه ایی دیگری از خیابان ها و راه سازی، در نسبت با چهارباغ بالا و سی و سه پل قرار بگیرد. و هندسه ایی نو در مسیر شهر ایجاد کند. در این صورت، حتی پل خواجه و سی و سه پل نیز در نسبتی دیگر با هم قرار می گیرند. مسجد جامع عتیق که در تاریخی نو، قبله شهر را به سمت میدان امام (میدان مسجد کاخ بازار) چرخاند و در شبکه هندسی نو، خیابان چهارباغ، رودخانه زاینده رود را در مرکزیت قرار داد. اینک در تاریخ انقلاب اسلامی انتظار می رود، شهر قبله هنر حقیقی تری بیابد. و اگر این قبله هنری ظهور نکند عالم هنر انقلاب اسلامی از سرگردانی خارج نمی شود. شاید؛ خیابانی از جنس نور انقلاب اسلامی از وسط چهارباغ بالا به طرف گلستان شهدا مورد نیاز است. شبکه هندسه نویی می تواند گلستان شهدا و مصلی را، مرکزیت بخشد و میدانی مردمی، و خیابانی پر از معنای راه و صراط را برای حضور مردم ایجاد کند. شاید اگر چنین هندسه ایی از مسیرها ایجاد شده بود. مقلب القلوب بود و ساختمان مصلی اینچنین ساخته نمی شد و مرکز تجاری سرمایه داری هایپرمی در مجاورت آن نمی نشست. و آن هندسه ی شهرسازانه غلبه داشت و چنین شکل گرفتن هایی را مغلوب می کرد. از آنجایی که خیابان های شهر انقلاب اسلامی در طلب هویت هنری خود هستند، نامگذاری های عجیبی را می بینیم، مثلاً اتوبان شهید خرازی، سه راه میناکاری. به یعنی به غیر از ابتدا و انتهای مسیر، در خود امتداد مسیرها، فرم خیابان ها؛ با این جدول های رنگی سفید و آبی، نماهای ناهماهنگ ساختمان ها و ویتترین های

غربی، روحی از انقلاب اسلامی را ندارد. زیرا خیابان ها قبله ایی از هنر ندارند. خیابان هایی که به گفته ی رهبر انقلاب باید انبساط خاطر ایجاد کنند، انحنادار باشند. از طرفی این مورد از صحبت های ایشان هم در نگاهم مهم آمد، ما در دل یک پیچ تاریخی قرار داریم. این پیچ تاریخی در وجود انسانی احساس می شود. و در کار هنر آشکار می گردد. و هستی انکشاف می یابد. با تشکر. التماس دعا.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این نکته مهمی می باشد و در این رابطه و با توجه به ظرفیت امروز، خوب است طرح هایی را پیشنهاد کنید تا آرام آرام فرهنگ پذیرش آن فراهم گردد. موفق باشید